

Księga Kapłańska

Rozdział 22

1. Mówił też JAHWE do Mojżesza, rzekąc: 2. Mów do Aarona i do synów jego, aby się strzegli tych rzeczy, które są poświęcone synów Izraelowych, i nie splugawiali imienia rzeczy mnie poświęconych, które oni ofiarują. Ja PAN! 3. Mów do nich i do potomków ich: Wszelki człowiek, który przystąpi z rodu waszego do tych rzeczy, które są poświęcone i które ofiarowali synowie Izraelowi JAHWE: w którym jest nieczystota, zginie przed JAHWE. Ja jestem PAN! 4. Człowiek z nasienia Aaronowego, który by był trędowaty albo płynienie nasienia cierpiący, nie będzie jadł z tych rzeczy, które mi są poświęcone, aż będzie uzdrowion. Który by się dotknął nieczystego od zmarłego, i z którego wychodzi nasienie jakoby złączenia, 5. i który się dotyka płazu i czegokolwiek nieczystego, którego dotknięcie jest nieczyste: 6. nieczysty będzie aż do wieczora i nie będzie jadł tych rzeczy, które są poświęcone, ale gdy omyje ciało swoje wodą 7. a słońce zajdzie, tedy oczyszczony, będzie pożywał rzeczy poświęconych: bo pokarm jego jest. 8. Zdechliny i uchwyconego od zwierza nie będą jeść ani się splugawią nimi. Jam jest PAN! 9. Niechaj strzegą przykazania mego, aby nie podlegli grzechowi i nie umarli w świątnicy, gdyby ją splugawili. Ja, JAHWE, który je poświęcam! 10. Żaden obcy nie będzie jadł rzeczy poświęconych: komornik kapłański i najemnik jeść z nich nie będą. 11. Ale którego kapłan kupił i który by był rodzic domu jego, ci będą jeść z nich. 12. Jeśli córka kapłańska pójdzie za kogokolwiek z ludu, z tych rzeczy, które są poświęcone i z pierwocin nie będzie jadła. 13. Ale jeśli wdowa albo odrzucona i bez dziatki wróci się do domu ojca swego, jako panienką zwykła była, będzie jeść pokarmy ojca swego. Wszelki obcy jeść z nich nie ma wolności. 14. Kto by z niewiadomości jadł poświęcone, nadda piątą część do tego, co zjadł, i da kapłanowi do świątnice. 15. Ani splugawią poświęconych rzeczy synów Izraelowych, które ofiarują JAHWE: 16. by snadź nie podjęli karania za grzech swój, gdyby jedli poświęcone. Ja, JAHWE, który je poświęcam! 17. I rzekł JAHWE do Mojżesza, mówiąc: 18. Mów do Aarona i synów jego, i do wszystkich synów Izraelowych, i rzeczesz do nich: Człowiek z domu Izraelowego i z przychodniów mieszkających u was, który by ofiarował ofiarę swą albo szluby pełniąc, albo dobrowolnie ofiarując, co by kolwiek ofiarował na całopalenie JAHWE, 19. aby było ofiarowano przez was, samiec będzie bez makuły z wołów i z owiec, i z kóz. 20. Jeśliby miał wadę, nie ofiarujecie ani będzie przyjemno. 21. Człowiek, który by ofiarował ofiarę zapokojnych JAHWE albo szluby pełniąc albo dobrowolnie ofiarując tak z wołów jako z owiec: wady nie mające ofiaruje, aby przyjemno było; żadna wada w nim nie będzie. 22. Jeśli będzie ślepe, jeśli ułomne, jeśli bliznę mające, jeśli brodawki albo świerzby, albo parch, nie ofiarujecie ich JAHWE ani palcie z nich na ołtarzu PANSKIM. 23. Wołu i owcę, ucho i ogon uciąwszy, dobrowolnie ofiarować możesz: ale szlub z nich wypełniony być nie może. 24. Żadnego zwierzęcia, które by miało albo starte, albo stłuczone, albo wyrznione a wyjęte jąderka, nie ofiarujecie JAHWE, a w ziemi waszej tego koniecznie nie czynicie. 25. Z ręki cudzoziemca nie będziecie ofiarować chleba Bogu

waszemu i cokolwiek by inszego chciał dać: bo są wszystkie skażone i pomazane, nie przyjmiecie ich. **26.** I mówił JAHWE do Mojżesza, mówiąc: **27.** Wół, owca i koza, gdy się urodzą, siedm dni będą pod cyykiem matki swojej, a ósmego dnia i potem mogą być ofiarowane JAHWE. **28.** Choć to krowa, choć owca, nie będą ofiarowane jednego dnia z płodem swym. **29.** Jeśli ofiarować będziecie ofiarę za dziękczynienie JAHWE, aby mogła być ubłagalna, **30.** tegoż dnia ją zjecie; nie zostanie nic do poranku drugiego dnia. Ja PAN! **31.** Strzeżcie rozkazań moich i czyńcie je. Ja PAN! **32.** Nie plugawcie imienia mego świętego, abych był święcon w pośrzedku synów Izraelowych. Ja, JAHWE, który was poświęcam **33.** i wywiodłem z ziemie Egipskiej, abym wam był za Boga. Ja PAN!

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.